

за тѣхъ, че имать ревность за Бога, но
 3 не по право разумѣніе. Понеже Божіи-
 тѣхъ правдѣ като не разумѣвать и своѣхъ-
 тѣхъ си правдѣ като искать да възстано-
 4 вятъ, не ся покорихъ на Божіи-тѣхъ прав-
 дѣ. Понеже Христосъ е съвършеніе-то
 на законъ-тъ за оправданіе на всякого
 5 който вѣрува. Замото Моисей пише за
 правдѣ-тѣ която е отъ законъ-тъ, и казува:
 „Человѣкъ който прави тѣзи заповѣди,
 6 чрѣзъ тѣхъ ще бѣде живъ.“ А правда-та
 която е отъ вѣрж казува така: „Да не
 речешъ въ сърдце-то си: Кой ще възлѣзе
 на небо-то?“ сирѣчь да низведе Христа;
 7 „Или, кой ще слѣзе въ безднѣ-тѣ?“ сирѣчь
 8 да възведе Христа отъ мъртвы-тѣ. Но що
 казува писаніе-то? „Слово-то е близу до
 тебе, въ уста-та ти, и въ сърдце-то ти.“
 сирѣчь слово-то на вѣрж-тѣ което про-
 9 повѣдуваме; „Ако исповѣдашъ съ уста-та
 си Господа Исуса, и повѣрувашъ въ сърд-
 це-то си че Богъ го е въскрѣсилъ отъ
 10 мъртвы-тѣ, ще ся спасешъ. Замото сътъ
 сърдце вѣрува нѣкой за оправданіе, и съ
 уста бива исповѣдуване за спасеніе. За-
 11 мото казува писаніе-то: „Всякой който
 вѣрува въ него, нѣма да ся посрами.“
 12 Понеже нѣма разлика между Іудеина и
 язычника; замото „самъ той е Господъ
 на всички, „богатъ къмъ всички които
 13 по призываетъ. Замото, „Всякой който
 призове нѣма-то Господне ще ся спасе.“
 14 Какъ прочее ще призовѣтъ тогози въ ко-
 гото не сж повѣрували? И какъ ще по-
 вѣруватъ въ тогози за когото не сж чули?
 И какъ ще чуѣтъ безъ проповѣдникъ?
 15 И какъ ще проповѣдатъ, ако ся не про-
 водятъ? Както е писано: „Колко сж прѣ-
 красны нозѣ-тѣ на тѣзи които благоовѣ-
 ствувать миръ, на тѣзи които благоовѣст-
 16 вать добро-то.“ Но всички не быхъ по-
 слущни на благоовѣствованіе-то; замото
 Исая казува: „Господи, кой повѣрува
 17 на онова което е чулъ отъ насъ?“ И тѣй
 вѣра-та е отъ слушаніе; а слушаніе-то отъ
 18 слово-то Божіе. Но казувамъ: Тѣ не сж
 ли чули? Наистинж чули сж: „По всич-
 19 кѣ-тѣ земѣ ся разнесе гласъ-тъ имъ,
 и въ краища-та на вселеннѣхъ рѣчи-тѣ
 имъ.“ И пакъ казувамъ: Израиль не ра-
 зумѣ ли? Най напредъ Моисей казува:
 „Азъ ще ви раздрѣжъ на ровнаніе съ
 тѣзи които не сж народъ, ще ви разярѣжъ

20 съ несмысленъ народъ. А Исая дързнува
 и казува: „Намѣрихъ мя тѣзи които не мя
 търѣхъ; явенъ быхъ на тѣзи които не пы-
 21 тахъ за мене. А за Израила казува: „Цѣль
 день простирахъ рѣцѣ-тѣ си къмъ народъ
 който ся не покорява и противорѣчи.

ГЛАВА 11.

1 И тѣй казувамъ: „Отхвърлил ли е Богъ
 свой-тъ народъ? Да не бѣде! замото ъи
 азъ съмъ Израйлянинъ, отъ сѣме-то А-
 2 врамово, отъ племе-то Веніаминово. Не е
 отхвърлил Богъ народъ-тъ си, когото е
 прѣдугналъ. Или не знаете що казува
 писаніе-то за Илїжъ? какъ выка къмъ
 3 Бога противъ Израила и казува: „Го-
 споди, пророцы-тѣ твои избихъ, и ола-
 ри-тѣ твои раскопахъ; и самъ азъ оста-
 4 мжтъ.“ Но що му отговари Божественный
 отвѣтъ? „Оставилъ съмъ си седмъ ты-
 сящы души мжжіе които не сж прѣкло-
 5 нили коѣбно прѣдъ Ваала.“ „Така и въ
 сегашно-то врѣме останжло е нѣкоѣ оста-
 6 тѣкъ по избраніе на благодать-тѣ. „Ако
 ли е по благодать, не е вече отъ дѣла-
 та; замото *инакъ* благодать-та не бива
 вече благодать; ако ли отъ дѣла-та, не
 е вече благодать; замото *инакъ* дѣло-то
 7 не е вече дѣло. И тѣй що? „Израиль
 не получи това което търѣше; но избрани-
 8 тѣхъ получилихъ, а останжли-тѣ ослѣпѣхъ,
 (Както е писано: „Даде имъ Богъ духъ
 на нечувствіе, очи да не виждатъ, и уши
 9 да не чуѣтъ,“) даже до днесъ. И Давидъ
 казува: „Трѣпеза-та имъ да бѣде за тѣхъ
 примка и уловка, и соблазнъ и възданіе;
 10 „Да помрачѣтъ очи-тѣ имъ за да не ви-
 дятъ, и гърбъ-тъ имъ за вынжгы сгърби.“
 11 И тѣй казувамъ: Да ли сж прѣврѣшили,
 та да падижтъ? Да не бѣде! Но „чрѣзъ
 тѣхно-то паданіе станж спасеніе-то въ я-
 12 зычници-тѣ, за да възбуди въ тѣхъ ревно-
 ваніе. И ако тѣхно-то паданіе е богатство
 на свѣтъ-тъ, и смяляваніе-то имъ богат-
 13 ство на язычници-тѣ, колко повече тѣхна-
 та пълнота? Замото на васъ язычници-тѣ
 говорѣхъ, понеже „съмъ апостолъ на языч-
 14 ницы-тѣ, моѣхъ-тѣ службѣхъ славы: Дано
 бы да възбудѣхъ ровнаніе въ тѣзи които
 сж моя плѣтъ, ъи да спасж нѣкои отъ
 15 тѣхъ. Замото ако тѣхно-то отхвърляне

а Дѣян. 21; 20. 22; 3. Гал. 1;
 14. 4; 17. Вѣжъ Гл. 9; 31.
 б Гл. 1; 17. 9; 30.
 в Фил. 3; 9.
 г Мат. 5; 17. Гал. 3; 24.
 д Лев. 18; 5. Неем. 9; 29. Іез.
 20; 11, 13, 21. Гал. 3; 12.
 е Втор. 30; 12, 13.
 ж Втор. 30; 14.
 з Мат. 10; 32. Лук. 12; 8.
 Дѣян. 8; 37.
 и Іса. 28; 16. 49; 23. Іер.
 17; 7. Гл. 9; 33.
 і Дѣян. 15; 9. Гл. 3; 22. Гал.

3; 28.
 к Дѣян. 10; 36. Гл. 3; 29. 1
 Тим. 2; 5.
 л Евес. 1; 7. 2; 4, 7.
 м Іовл. 2; 32. Дѣян. 2; 21.
 н Дѣян. 9; 14.
 о Тит. 1; 3.
 п Іса. 52; 7. Наум. 1; 15.
 р Гл. 3; 3. Евр. 4; 2.
 с Іса. 53; 1. Іовл. 12; 38.
 т Псал. 19; 4. Мат. 24; 14. 28;
 19. Мар. 16; 15. Кол. 1; 6, 23.
 у Мат. 4; 8. Вѣжъ 3 Цар. 18; 10.
 ф Втор. 32; 21. Гл. 11; 11.

ж Тит. 3; 3.
 и Іса. 65; 1. Гл. 9; 30.
 ч Іса. 65; 2.

а 1 Цар. 12; 22. Іер. 31; 37.
 б 2 Кор. 11; 22. Фил. 3; 5.
 в Гл. 8; 29.
 г 3 Цар. 19; 10, 14.
 д 3 Цар. 19; 18.
 е Гл. 9; 27.
 ж Гл. 4; 4, 5. Гал. 5; 4. Вѣжъ
 и Втор. 9; 4, 5.
 з Гл. 9; 31. 10; 3.

и Іса. 29; 10.
 і Втор. 29; 4. Іса. 6; 9. Іер. 5;
 21. Іез. 12; 2. Мат. 13; 14.
 Іовл. 12; 40. Дѣян. 28; 26, 27.
 к Псал. 69; 22.
 л Псал. 69; 23.
 м Дѣян. 13; 46. 18; 6. 22; 18;
 21. 28; 24. 28. Гл. 10; 19.
 н Дѣян. 9; 15. 13; 2. 22; 21.
 Гл. 15; 16. Гал. 1; 16. 2; 2.
 7, 8, 9. Евес. 3; 8. 1 Тим. 2;
 7. 2 Тим. 1; 11.
 о 1 Кор. 7; 16. 9; 22. 1 Тим.
 4; 16. Іак. 5; 20.